

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Αχιλλάς

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1116/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 21/11/2024 22:27:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 17 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

“Όπλοις Ἀχιλλεύς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις,
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ο Όσιος Αχιλλᾶς ήταν αναχωρητής της ερήμου τον 5ο αιώνα μ.Χ. Έζησε οσίως στην Αίγυπτο και κοιμήθηκε με ειρήνη.

Γράφει γι' αυτόν ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Περί του Οσίου τούτου Αχιλλᾶ γράφει ο Ευεργετινός (σελ. 393), ότι επήγε μίαν φοράν εις τον Αββάν Ησαΐαν, και ευρήκεν αυτόν οπού έτρωγεν, έχων εις το τζανάκιον άλας μόνον και νερόν. Ο δε Ησαΐας ιδών τον Αχιλλάν, έκρυψε το τζανάκι οπίσω από το ζιμπίλι οπού έπλεκε, διά να μη σκανδαλίση αυτόν. Ο δε Αχιλλᾶς βλέπων αυτόν τρώγοντα, και μη έχοντα έμπροσθέν του κανένα φαγητόν, ερώτησεν αυτόν τι έτρωγεν. Ο δε Ησαΐας απεκρίθη. Συγχώρησόν μοι Αββά, ότι έκοπτον θαλλία φοινίκων εις το καύμα. Όθεν έβαλον εις το στόμα μου ψωμί ξηρόν, και δεν εκατέβαινε. Με το να εξηράνθη από το καύμα ο φάρυγγάς μου, διά τούτο αναγκάσθην να βάλω νερόν και άλας, ίνα βρέξω εις αυτά το ψωμί μου, και δυνηθώ να το φάγω. Τότε λέγει ο Αββάς Αχιλλᾶς. Ελάτε να ιδήτε ω Πατέρες της Σκήτεως, τον Ησαΐαν, οπού τρώγει ψωμί, ευρισκόμενος εις Σκήτιν. Είτα λέγει προς αυτόν. Εάν θέλης να τρώγης ψωμί, πήγαινε εις την Αίγυπτον. Ιδού ποίαν εγκράτειαν είχαν τότε εις τας Σκήτας.

Εις τούτον τον Αββάν Αχιλλάν επήγε μίαν φοράν ένας γέρων, και βλέπει αυτόν, οπού έρριψεν από το στόμα του αίμα. Και ερώτησεν αυτόν. Τι είναι τούτο; Ο δε απεκρίθη. Αυτό το αίμα είναι λόγος σκληρός ενός αδελφού, οπού με ελύπησε. Και εγώ αγωνίσθηκα να μη φανερώσω εις κανένα τον λόγον αυτόν, παρακαλέσας τον Θεόν να σηκωθή η ενθύμησίς του από λόγου μου. Όθεν ο λόγος εκείνος έγινεν αίμα εις το στόμα μου. Και τώρα πτύσας αυτόν, ανεπαύθηκα, αλησμονήσας την λύπην (αυτόθι, σελ. 169)».

